בס"ד

יום א', ח' בטבת תשנ"ט (23 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

היום נשלים תרגום התורה (הראשון בתולדות עם ישראל - תרגום השבעים) ליוונית. לפי המסופר במסכת "מגילה":

"משה כתבה מעצמו שבעים ושניים לקנים והכניסם ב-72 בתים. ולא גילה להם את מה כינסן. ונכנס אצל כל אחד ואחד ואמר להם: כתבו לי תורת משה רבכם. נתן הקדוש ברוך הוא בלבב כל אחד ואחד עצה. והסכימו כולן לעצת אחת."

כלומר, לא מצאו תמני שינוי כלל בין תרגומו של כל אחד לתרגומו של כל. ולמרות נתקבו פירושי הלקנים לדרכים הרבה - בסיגנון אין לזה פתם לא בגזרה ולא בהבדלים המפרשים, שכן אנו אומרים: אלו ואלו דברי אלוקים חיים.

דוגמאות של דברים שונים:

"אלוקים ברכו בראשית", במקום: "בראשית ברא אלוקים" - כדי למנוע את הפירוש של בעלי הדעה על קדמות העולם.

"נעשה אדם בצלם ובדמות", במקום: "נעשה אדם בצלמנו כדמותנו" ועוד הרבה אחרים.

החשיבות של הדבר, כיון שאצל אומות העולם כל דבר של מחלוקת בפירוש התורה - בעצם הוא אבדם בתורה ובהבדליהם התוקפים. שהם אומרים: "כל מקום שיש מחלוקת - אין אמת!" למה? כדי שהם מדמים את התורה ליוצרה. וכשם שאי אפשר לדבר לה שם בפה אחד, כך, לדעתם, אי אפשר לדבר לה שם בפה אחד.

ה' יום לה קשה לישראל מאד. ואם כי ישראל היו בגלותו יום עם את משה ה', שהתרגום ה' אחיך כי נוקיו הוא - את כל אשר עושה ה' עם עמו ועם חכמיו, ששומר כל בעדיהם מלבד וה' הלבר הלה לפניו בעיני היוונים וחכמיהם - אפס', כן, ה' אותו ה'יום קשה לישראל כיום שנעשה בו עגל הזהב במדבר, ובלשון מגילת תענית: "והתושך בא לעולם שלושה ימים". ולכן למה? כל זמן שהתורה נאמנה ב"ד ישראל ומתפרשת ע"י חכמיו בלשונה - לשון הקודש - כל תרגיש מפניה. ומתרגומים להטיל בה דופי. וכיון שבלעו את התורה בתרגום יווני - כאילו ניטלה ירושה מאבות ולא הרגיש בזה מתניף בה - ולא הרגה לפתום בזה ופתום.

ובדורנו - הבלעת פרס נגבה לשתות ע"י רבין, פרס, ויו"ר של אש"ל - תשנ"ו (1994)

יום נעים!